

Németh Bálint KORRUPCIÓ

Mint egy kétes tisztaságú álom – az inkognitó szárnya alá bújnak és galambnak álcázzák magukat az adóellenőrök, aztán könyörögnek, hogy számla kiállításuk nélkül etessem őket. Piszkos ajánlatukat nem fogadom el, a próbát becsülettel kiállom, noha nem törvényeink tisztelete vezérel, hanem a galambokkal szemben táplált gyűlölet. Azonban ezt a jóhiszemű, apró szabálysértést sem fogják rám bizonyítani: talán az éhség teszi, talán a fagy, de visszaváltásukba hiba csúszik. Sértettségük verekezésbe torkollik, óriás csőrükkel egymás szemét kivájják, majd holtan esnek össze, mielőtt igazolványukat tollkabátjuk zsebéből előrántanák, és felfednék kilétüket előttem. Az esti híradóban aztán közlik, hogy a szökőkútnál véres leszámolás történt: a kenőpénz felosztásán különbözött össze egy csapat – egyébként galamblekű – revizor. Talpig gyászban tehát a nemzetgazdaság, az állami és az üzleti szféra erényesei zokognak. Ám az érzelgős kifejtés sem veszteget meg: fészkemben kényelmesen kinyújtózom, párnám alatt a számlakönyvet még egyszer végigsimítom, és ma is nyugodtan alszom el.